

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravištvu (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 155.

V Ljubljani, v torek 12. julija 1887.

Letnik XV.

12. julij!

Le malo je Slovencev, ki bi danes — na dan sv. Mohorja in Fortunata — obhajali svoj god; tam pa tam v kaki oddaljeni vasi ali kje v gorskem zatišji trobi na rog za svojo čedo kako pastirčje, ki sliši na ime Mohor ali Fort'nad; toda on ne vé, da je danes njegov pod. Kdo naj bi mu povedal? Koze njegove ga imajo sicer rade, vendar v pratiko še niso toliko pogledale, da bi vadele za svojega pastirja god, sicer pa nima družega prijatelja pod božjim solncem — uboga sirota brez očeta in matere. Dasi si je to ime tako malo v navadi med nami, vendar slavi danes narod slovenski praznik, ktereга smé prištevati najlepšim dnevom svojega duševnega razvoja, praznik, ki mu je dika in ponos, ki mu vtrjuje upanje, da so nagrobnice, koje pojó zoperniki slovenskega naroda na odprtem njegovem grobu, še prezgodnje — praznik, kteri pričá, da Slovenec še vedno iskreno ljubi svojih očetov vero in jezik. Slovenci se spominjamo danes blagovestnikov, ki sta nam iz Ogleja prinesla vero in omiko; v Ogleji namreč — pravi Slomšek — je tekla zibelka krščanstva za vse Slovence: Tiburnija v starodavnem Gorotanu, stara Emona na Kranjskem, Celje in Ptuj na Štajarskem — vsa ta mesta so dobivala iz Ogleja svoje prve škofo; da, tja čez široko Donavo globoko v zemlji ogerski je imela zale hčere svoje častita mati Oglejska stolica!

Svoj društveni praznik slavi danes družba Mohorjeva, ki po svoje med nami nadaljuje delo sv. blagovestnikov, družba, ki ponosno išče sebi enakih vrstnic med svojim in med tujimi narodi: 35.000 družnikov je temu zanesljiva pričá. Kdo bi Slovenceu zameril, da se veseli ta dan, da od veselja poskakuje; vsaj sicer mu je vedno le tožiti in zdihovati, kedar premišljuje osodo svojega naroda. Tujemu svetu so našo slavno družbo kazali naši poslanci v državnem zboru; njo se klicali na pričo, da slovenski narod živi, da se zaveda svojih pravic, da naj mu bodo toraj pastirji narodov pravični, da neha biti med avstrijskimi narodi — prezirana pasterka! — Rasi toraj, družba slavna, z

bujnim cvetjem se krási, rodevaj še v prihodnje obilne sadove, s kterimi si bo hranil naš narod svoje duševne sile! Pod tvoje košate vrhove pridejo naj še tisti, kterih še pogrešaš, dá od leta do leta napredujoč po številu tudi leto za letom več storiš za srečo in slavo Slovencev!

Prav in dostojno je, da se danes spominjamo tudi dveh mož, ki sta si pridobila neminljivih zaslug za družbo, s katero se mi radi po vsi pravici ponasamo.

Slomška se spomnimo prvega, ki je vdihnil družbi življenje, ki jo je presadil v ugodnejšo zemljo, ko je še mlada jela hirati; nanj misliti nam je danes toliko večja dolžnost, ker bo prav letos 25 let, odkar v miru počiva največi slovenski škof. Veselo je videti, kako je Slomškov duh zopet oživel med nami. „Drobtinice“ bodo zopet zagledale beli dan; naši učitelji proslavljajo Slomška za vzornika v svojih vzgojeslovnih spisih; prav bi bilo, ko bi si v hvaležni spomin na pokojnega letos dali duhovni slovenski častno besedo: skrbeti hočemo, da vsako leto izide vsaj ena knjiga Slomškovih del, da se zberó razmetani dragoceni biseri njegovih slovstvenih del!

Drugi mož, kteri si je od vstanovljenja družbe Mohorjeve do danes pridobil z neumornim delovanjem za prosep družbin neprecenljivih zaslug, je starosta koroških Slovencev, Andrej Einspieler, zlatomašnik! Pokažimo na dan 21. avgusta, da je Slovenec svojim voditeljem hvaležen. Kjer je sovražnik najsilnejši, kjer je stališče najtežavnejše, tam stoji Einspieler, kakor skala že nad petdeset let; najmočnejši valovi očiti in skriti njega niso premaknili od mladeniških let pa do pozne starosti; on drži vedno v rokah vihrajočo zastavo, na kteri se lesketajo besede: „Vse za vero, dom, cesarja!“

Želeč, da družba Mohorjeva dobi tudi v prihodnje takih delavnih podpornikov, kakoršen je bil Slomšek, in je še vedno Einspieler, končam te vrstice z znanim spominom Kollarjevim: „Slavimo slavno slavo slavnih Slavov!“ —n.

„Matica Slovenska“.

77. odborova seja, dne 7. julija 1887 l.

(Konec.)

Za letos je plačalo doslej 841 letnikov, za 1886. leto 1185, za 1885. leto 1130 letnih družtevnikov.

Od zadnje seje (27. aprila) so pristopili društvu na novo 3 ustanovniki in 67 letnikov, namreč:

Kot ustanovniki:

1. dr. Celestin Franc, kr. gimn. profesor, vseuč. docent in veleposestnik v Zagrebu (izmed letnikov). 2. Plantan Ivan, c. kr. notar itd. v Zatičini. 3. Raič Anton, c. kr. višje realke profesor itd. v Ljubljani (izmed letnikov).

Kot letniki:*)

1. Abjanovič Anton, bogoslovec v Zagrebu. 2. Abzec Nikola, bogoslovec v Zagrebu. 3. Bajec Josip, vodja gluhonemnice v Gorici. 4. Barlé Janko, klerik v Zagrebu. 5. dr. Bauer Anton, kr. gimnazijski veroučitelj v Zagrebu. 6. Borštner Josip, kaplan v Škočianu. 7. Bralno društvo v Kranji. 8. Brišnik Martin, učitelj pri sv. Lovrenci. 9. Bučar Viktor, bogoslovec v Zagrebu. 10. Cizej Ivan, c. kr. sodn. pristav v Idriji. 11. Čalič Koloman, klerik v Zagrebu. 12. Detiček J., c. kr. notar v Gornjem Gradu. 13. Dimnik Mihael, učitelj v Postojini. 14. dr. Dočkal Jurij, profesor v nadb. liceji v Zagrebu. 15. Eller Franc, učitelj na Zili pri Beljaku. 16. Filipce Mijo, bogoslovec v Zagrebu. 17. Filipsky Anton, c. kr. profesor v Beljaku. 18. Frzič Miljutin, klerik v Zagrebu. 19. Grušovnik Adam, kaplan v Starem Trgu. 20. Gudek Dominik, klerik v Zagrebu. 21. Hege-dušić Lovro, klerik v Zagrebu. 22. Hoehtl Barbara, učiteljica v Ljutomeru. 23. Ineko Simon, župnik v Podklostru. 24. Jemeršić Ivan, bogoslovec v Zagrebu. 25. Jenko Ivan, c. kr. gimn. profesor v Gorici. 26. dr. Jenko Ljudevit, zdravnik v Ljubljani. 27. Jerman Josip, trgovec v Celji. 28. Juratović Anton, klerik v Zagrebu. 29. Klavžar Franc, župnik pri sv. Ilju. 30. Kroup Gustav, c. kr. rudn. pristav

*) Imena nekdanjih, sedaj vnovič pristopivših gospodov imeniku niso prištetá.

LISTEK.

Pismo iz tujine.*)

Kana Galilejska in Nazaret.

Okoli 3. ure zjutraj 20. maja odrinemo iz Tiberije. Na konjičih sedeti dolgo časa ni ravno prijetno, toda zadovoljni smo bili z njimi. Okoli 9. ure dopoldne dospemo do obzidja samostana čč. oo. frančiškanov v Kani. Gospodje duhovniki poskačejo hitro raz konjičev ter gredo v malo, a prijazno cerkvico, kjer so vsak pri enem altarji sv. mašo služili. Po sv. opraviu prinesli so jim že vsakemu priljubljeno kavo. Mi drugi smo pa to že preje opravili v Tiberiji; toda vendar smo še želeli, da bi dobili kake druge barve tekočino, kakor jo ima liter sam; toda steklenica se ni hotela pobarvati. Jeden tovarišev reče, da bi vsaj nekaj rudečega prinesli, saj bi radi plačali, a drugi mu zašepeta: „Pst, sedaj smo v Kani, tukaj ga je zmanjkalo.“ In vendar

smo se smejali, akoravno je pri starem ostalo, kajti vina bilo bi treba tu le zopet čudežno napraviti. Potem gremo malo si ogledat vas, kakor n. pr. lepo svetišče, kjer je mnogo lepih in velikih slik po steni razobešenih, med njimi zapazil sem tudi lepo sliko Rudolfa in Štefanije. V velikem altarji je izvrstno slikana: „Ženitnina v Kani“, darilo bavarske karavane. Zunaj v pritlični sobi učila je neka ženska kakih 30 dečkov in deklic katekizem v arabskem jeziku; nekteri sedeli so po tleh, drugi pa na nizkih klopcah ter brali. Okoli 30 m. od cerkvice stoji nova še ne dozidana cerkvica nezjedinjenih Grkov v lepem gotičkem slogu. Nekteri trdijo, da je bila ondi hiša Simonova, kjer je Gospod vodo v vino spremenil. V tej cerkvici kažeta se še dva kamnita vrča, jeden je blizu 1/2 metra visok in drugi je nekoliko manjši. Ljudje mislijo, da sta izmed onih vrčev, v kterih je Gospod vodo v vino spremenil.

Revno selo ima nekako 600 prebivalcev, večinoma mohamedanov in nekaj nezjedinjenih Grkov, le malo katolikov. Med tem, ko smo mi ogledovali, greli so se naši „mukari“ (spremljalci) za obzidjem na solnei. Ko dospemo zopet do njih, pripravimo se za odhod

in odjezdimo iz Kane. Šli smo nekoliko bolj navzdol v nižavo, ktera je vsa z bodečim in zelenim koksom poraščena. Skozi to nižavo teče počasen in mlačen studenček (povsod v Palestini dobi se težko hladna voda), na ktereга je sila mnogo žejne govedi, drobnice in oslov čakalo. Živino so iz neke posode napajali. Le s težavo smo se skozi prerili, ker so živali polegale in čakale, da so prišle na vrsto. Kmalu nekoliko dalje na levo gredóč se začudimo, ko ugle damo, kako nek Arabec hiti nosit veje na vrh drevesa stare oljke in si gori ležišče pripravlja. Kaj bo čuval in stražil tu gori po noči, nismo uganili; morebiti kak kos ondi začete ceste, ktero mislijo židje iz Tiberije napraviti, da se po nji pripelje njihov zaželjeni odrešenik. Pot se nadalje vije čez hribe in doline, že se vidi z vrha hriba prijazno mestece Nazareško, in na levo v daljavi rob hriba, s ktereга so hotli Nazarenčani Jezusa v propad pahnuti.

V mestu stopili smo raz konj k pripravljenemu obedu. Ako hoče potnik kaj več videti, ne sme počivati, ampak hajd' okoli. Popoldne stopili smo na bližnji holm, od koder je lep razgled po mestu,

*) Glej „Slov.“ štev. 132.

v Idriji. 31. Kučas Rok, bogoslovec v Zagrebu. 32. Lavrič Josip, kaplan v Žiréh. 33. Lenarčič Anton, e. kr. fin. komisar v Ljubljani. 34. Majcen Ferdo, d. gimn. učitelj verouka v Ptui. 35. Mantuani Josip, vseučiliščenik na Dunaji. 36. Marout Marija, učiteljica v Radvljici. 37. dr. Maurovič Anton, kr. gimn. profesor v Zagrebu. 38. Megla Franc, učitelj pri sv. Janži. 39. Mihelič Josip, e. kr. sodnijski pristav v Ptui. 40. Obreza Ivan, frizér v Ljubljani. 41. Ogrizek Ivan, posestnik v Slatini. 42. Pasarič Josip v Zagrebu. 43. Plevčak Jurij, izd. brusov v Slatini. 44. Potočnik Anton, kaplan v Slov. Bistrici. 45. Sket Alfonz, trgovec v Dramljah. 46. Slukić Andrej, klerik v Zagrebu. 47. Sok Anton, veleposestnik v Možgancih. 48. Stajnik Ivan, kaplan v Manjšbregu. 49. Stoeckl Simon, župnik v Št. Lenartu pri 7 studencih. 50. Strunjak Stefan, klerik v Zagrebu. 51. dr. Suk Feliks, kr. vseuč. profesor v Zagrebu. 52. Šašel Janko, bogoslovec v Zagrebu. 53. dr. Šegula Jakob, odv. koncipijent v Postojini. 54. Šola ljudska na Rečici. 55. Švarič Anton, bogoslovec v Zagrebu. 56. Tkalič Ivan, knjižničar jugosl. akademije itd. v Zagrebu. 57. dr. Tomić Peter, kr. gimn. profesor v Zagrebu. 58. Torbar Jožef, kr. realski ravnatelj in akademik v Zagrebu. 59. Trbuljak Blaž, klerik v Zagrebu. 60. Trobec Matej, odgojitelj v Valču na Češkem. 61. Turković Anton, klerik v Zagrebu. 62. Vicentini Jakob, vikar v Gabrijah. 63. Vojuk Alojzij, bogoslovec v Zagrebu. 64. dr. Vrečko Josip, odv. koncipijent v Celji. 65. Wutti Matija, posestnik na Vočilu. 66. Zbor dub. mladeži Zagrebške. 67. Žepić Stanko, kr. finančni perovodja v Zagrebu.

Ker se nihče več ne oglasi k besedi, zaključim predsednik sejo ob 7³⁰/₄ uri na večer.

Politični pregled.

V Ljubljani, 12. julija.

Notranje dežele.

Državni poslanec dr. Nitsche, ki je od leta 1877 zastopal mestno skupino Krumlovsko, je odložil svoj mandat.

Moravski poslanec dr. Začek je 3. t. m. v Postrelmovu poročal svojim volilecem o delovanju v državnem zboru. Pri tej priliki je tudi opomnil, da je dr. Rieger priporočal svojim tovarišem v državnem zboru, naj ne zametujejo tudi malih uspehov. Na ta način morejo četi doseči svoj namen.

Dvorni svetovalec Jurij *Lienbacher* je poročal volilecem o svojem delovanju v državnem zboru. On želi, da nemški konservativci osnujejo samostalno stranko ter podpirajo Slovane le v določenih vprašanjih. Trdil je, da ni vse slabo, kar nasvetuje levica, in tudi ne vse dobro, kar nasvetuje desnica. Volilci so mu izrekli zaupanje.

Vnanje države.

Veliko pozornost je vzbudil članek v nekem poluradnem ogerskem listu o priliki bivanja kralja Milana v Budimpešti. Dotični članek, katerega je neki naročil kralj Milan sam, pojasni razmere med *Srbijo* in *Avstrijo* in slóve v glavnih potezah: „Kralj Milan si je na Dunaji popolnoma vtrdil zaupanje avstrijske vlade. Ali se mu posreči poskus z Ristićevo vlado, kakor gotovo upa, učila bo prihodnost. Nobenemu odločujočemu faktorju v av-

strijsko-ogerski državi ne pride na misel, da se prepira o sredstvih in potih, po katerih hoče kralj Milan doseči svoj namen, namreč vzdrževati prijateljske razmere z avstrijsko-ogersko državo. Morda obžalovanja vredna, a vendar gotova resnica je, da Garašaninova vlada ni mogla več ostati. Že davno je zgubila pravo podlago, zanemarjala je upravo po deželi, njena moč je otrpnila, Garašanin ni imel večine ne v skupščini, ne po deželi. Vlada, sestavljena iz samih radikalcev, bi bila komaj mogoča, ker Ristić bi se združil z Garašaninom ter ustanovil mogočno opozicijo. V takih razmerah je kralj moral poskusiti z Ristićem ter mu izročiti vladu s tem pogojem, da vzdrži dosedanje prijateljske razmere z Avstrijo. Ristić je tako dobro vedel, kakor kralj sam, da se ne more sprijazniti z ruskim carom. Kralj Milan je v Peterburgu ravno tako malo priljubljen, kakor princ Aleksander. Ker Ristić hoče ostati na krmilu, ravnal bi jako neprevidno, ko bi se zvezal z Rusijo. Ristić se brez radikalcev ne more obdržati na krmilu. Radikalci pa zamečejo panslavizem, toraj mu mora tudi Ristić dati slovo. Držati se mora veliko-srbske politike radikalcev, ki se opirajo na Avstrijo, ker ta podpira samostalnost srbske države. Vsi slovanski časniki od Črnogore do severnega Lednega morja napadajo kralja Milana, češ, da ovira panslavizem. Agitacija proti njemu vedno narašča. Kralj Milan bi si pridobil mnogo zaslug, ako dokaže, da mora Ristić kot minister nadaljevati dosedanje srbsko politiko in se pošteno in odkrito sporazumeti z Avstrijo. In če se Ristiću tudi posreči, da vredi državne finance ter vpelje zdrave parlamentarne razmere, srečna bo Srbija in zadovoljna Avstrija. Ristić in kraljica Natalija sta si že več let nasprotna, toraj ne moremo misliti na skrivno politično zvezo med njima. Kraljica je bila vedno zvezana z Garašaninom, ako ravno se to more marsikomu zdeti neverjetno. Kot voditelj opozicije bo morda Garašanin več koristil Srbiji, kakor je mogel kot minister. Srbija bo imela lojalno opozicijo. Kralj Milan more odpotovati s prepričanjem, da ga je umela avstrijsko-ogerska vlada in vé ceniti njegovo postopanje.“

Nek Dunajski list je dobil iz *Srbije* jako dvomljivo poročilo, da hoče namreč kralj odstraniti Ristićevo vladu. Komaj je kralj Milan prišel z Dunaja, brzojavil je neki takoj Kristiću, ki je v Karlovih varih, naj se vrne v Beligrad, da prevzame vladu. Kralj je z Ristićem nezadovoljen, ker je odstavil več naprednejših uradnikov. Tudi radikalci so nezadovoljni z Ristićem, ker jim ni izročil dovolj služeb in se je oziral preveč na svoje liberalne prijatelje. — Ta vest se dosedaj ni potrdila. Znano je pa tudi, da je Kristić med vsemi srbskimi državniki najmanj priljubljen. Za Avstrijo bi nova sprememba vlade ne bila koristna, ker je kralj komaj se vrnil z Dunaja. Pričele bi se agitacije proti Avstriji, češ, da so Dunajski krogi vrgli Ristićevo ministerstvo in Srbom vsilili nepriljubljenega Kristića. — Kraljica Natalija je 8. t. m. odpotovala iz Odeše in pride danes, kakor poročajo listi, v Beligrad.

Najnovejša poročila iz *Bolgarije* poročajo, da je sobranje izvolilo deputacijo deseterih členov, ki je v nedeljo odpotovala, da princu Koburškemu izroči volilne akte. Členi deputacije so: Zbornični predsednik Tončev, Mihajlov, dr. Stransky, Kalčev, Stokov, Stojanov, Nikoforov, Bajkušov, Mehemed effendi in Šišmanov. Poslanci ostanejo toliko časa v Trnovem, da jim deputacija pošlje poročilo o svojem vspehu. — Kakor smo že sporočili, nastalo je veliko nasprotje mej regenti in ministerstvom. Ruski listi pišejo, da je dal povod prepiru vojni minister Nikolajev, ker je brez vednosti regentov poslal majorja Popova v Darmstadt in ponudil zopet krono princu Aleksandru. Posebno Stambulov je bil vsled tega nevoljen. Nam se zdi to neverjetno, ker je Stambulov najboljši prijatelj prince Aleksandra. Listi so tudi poročali, da so ministri nevoljni, ker regenti zapravljajo državni denar. Naj bo vzrok prepirov ta

ali oni, položaj v Bolgariji gotovo ni najboljši. Odstopiti so hoteli ministri in regenti. Sobranje pa je sklenilo, da odstopi ministerstvo in regenti vladajo do prihoda novega kneza. — Stojlovu je sobranje naročilo, naj sestavi novo ministerstvo, v katero skoraj gotovo vstopijo: Stojlov, Načević, Stransky, Čomakov in major Paprikov. Nikolajev je odpotoval v Sofijo, iRadoslavov v Varno. — Bolgarski zastopnik v Carigradu, dr. Vulković, je naznanil turški vladi izvolitev prince Koburškega. Turški ministri so se posvetovali, kaj naj Turčija odgovori Bolgarom. Odgovor še ni znan. — Dalje se poroča iz Sofije, da ruski in francoski zastopnik v Carigradu ugovarjata novemu knezu. Stojlov je izjavil v sobranji, da bodo Bolgari proglasili nezavisnost, ako države ne potrdijo kneza.

„Kreuzztg.“ piše o *bavarskih* razmerah: Poročila iz Monakovega kažejo, da se v odločilnih krogih resno posvetojuje o novem kralji. Sedanji kralj Oton I. je brezumen, in mogoče je, da regentu Luitpoldu izroči kraljevo čast in oblast. Luitpold v sedanjih razmerah ne more ostati. Ali naj se mu razširi njegova oblast ali pa izroči kraljeva krona.

Ko je prejšnji *francoski* vojni minister general Boulanger odpotoval iz Pariza, sešlo se je okoli 80.000 ljudi na kolodvoru. Gnječa je bila tolika, da vlaki niso mogli odhajati s kolodvora. Ljudje so upili in peli in niso pustili vlaka s kolodvora. Policija je naredila z velikim trdom toliko prostora, da se je odpeljal vlak. Vsled teh nemirov je prišel Boulanger dve uri pozneje v Clermont-Ferrand. Več sto ljudi ga je pričakovalo na kolodvoru. Na mnogih hišah so visele zastave. Župan pozdravi Boulangerja. Spoznali smo generala in rodoljuba, ki je mnogo storil za armado. Želimo mir; da pa imamo mir, treba je dobre armade. Pozdravljamo vas kot republikanskega generala, ker mi smo republikanci in vemo, da hočete to hraniti, kar so si osvojili naši očetje. K Boulangeru je prišla tudi deputacija meščanov. To je Boulanger nagovoril: Vaš korak more le še bolj utrditi ljubezen, ki me veže s prebivalstvom. Delal sem politiko, dokler sem bil minister; sedaj pa sem vojak in pečal se bom le z vojnimi korom ter prepustil svojemu nasledniku težko nalogo, da dela politiko. Jaz sem republikanec in rodoljub. Moja edina želja je, da je domovina velika in srečna. — Ako se bodo v Franciji še večkrat ponavljali taki neredi, utegne Nemčija udariti z mečem, predno se pripravijo Francozi. Boulanger je znan kot strasten nasprotnik Nemcev, zato so taki poulični nemiri za državo velikega pomena. Francoska vlada ima težko nalogo, da v sedanjih časih vzdržuje red. — Zbornica je potrdila prvi člen vojaške postave.

Angleška spodnja zbornica je vsprejela v tretjem branji irsko kazensko postavu s 349 glasovi proti 262. — Nek liberalni politik priporoča v „Westminster-Review“, naj se preosnovi liberalna stranka. Po njegovem nasvetu naj bi se v posameznih volilnih okrajih osnovala male skupine dvanajstih volilcev in si izvolile voditelja. Petdeset takih voditeljev bi se združilo v svetovalstvo, iz katerega bi se izvolilo osrednje svetovalstvo. Tako bi bili voditelji v vedni dotiki z volilci in poznali njihove želje. Članek se konča: Ko bi se bila naša stranka že prej tako osnovala, gotovo ne bi bili storili toliko napak v irskem vprašanju. Narod bi pridobil za Irce, ali bi pa odložili svoje mandate.

Iz *Itala* se poroča, da je v Palermu umrlo nekaj oseb za boleznijo, ki je podobna koleri. — Iz Kotanije se poroča, da se širi kolera. — Italijanski ministri predsednik Depretis je toliko okrevale, da se odpelje na počitnice v svoje rojstveno mesto Stradello. Ministri niso posebno zaupljivi eden drugemu; težko se bo dolgo ohranilo na krmilu v sedanjih sestavi.

Angleško-turške pogodbe gledé *Egipta* sultan ni še potrdil. Sir Drummond-Wolf je ravno hotel odpotovati v London, ko dobi od svoje vlade povelje, naj še počaka. Tudi nemški zastopnik pl.

ktero je 330 metrov nad morjem, zelo okusno zidano in okoli in okoli z griči obdano. Prebivalcev šteje okoli 6000. Med temi je 2000 mohamedanov, 2000 nezjedinjenih Grkov, 900 katoličanov, 760 grških katoličanov, 240 maronitov in 40 protestantov. Zadnji imajo tu tudi svojo lastno cerkev. Mestice se je v zadnjem času zelo pomnožilo s stavbami, katerih je tudi zdaj nekaj v delu. Po mestu, kakor je sploh že znana mohamedanska navada, ni kaj čedno. Ulice so prav čudne; na vsaki strani ob kraji je okoli pol metra prostora za pešce in v sredi meter široka in 25 centimetrov globoka struga, kjer se voda odteka in kamor mečejo tudi smeti.

Na večer istega dne šli smo si ogledat „Marijini studenec“, ki je v cerkvi nezjedinjenih Grkov. Iz tega kraja teče voda po 100 metrov dolgem vodovodu, kjer vedno 30—40 žensk čaka vode s prstenimi vrči. Tam se pripravajo in upijejo, ktera bo prej na vrsti. Potem smo si še ogledali cerkev nezjedinjenih Grkov, ktero ravno nekaj dozičujejo in kjer je Gospod Nazarenčanom zatrdil, da noben prerok nima časti v svojem kraji. Videli smo malo cerkvico, v ktere sredi je velika pregrnena

skala, „Miza Gospodova“ imenovana (Mensa Christi), kjer je Gospod večkrat s svojimi učenci jedel.

Drugo jutro bila je nedelja; k jutranji službi božji, ob 7. uri, pripeljali so mnogo šolske mladine. Dečke vodila sta dva učitelja ondotne noše in navade. Ko so prišli v cerkev, je večina dečkov na tla posedla, na lepi marmornati tlak. Nekteri so se odkrili, drugi pa menda nikoli ne snamejo svoje runde čepece, dokler jim same ne skapajo od starosti. Deklice vedle so se malo čedneje. Prišle so vse v nekih lesenih cokoljah z visokimi petami. Po gladkem tlaku gredó kakor maček v lupinah po ledu. Potem, ko so se vse uvrstile, udari učiteljica z leseno peto, kakor s kladvom, ob tlak: trk, in vse pokleknejo. Dečki pa le skoraj vedno sedé. Jeden gré v zakristijo po male knjige, iz katerih potem litanije in druge pesmi pojó. Vsi skupaj s tako močnim glasom pojó, da še orglje prevpijejo. Pri odhodu učiteljica zopet s peto udari, in vse deklice vstanejo, priklonijo se in redno odidejo. Ravno se je tudi sv. maša služila pri altari, ki je od lepega, rudečega Kararskega marmorja. Ta altar je prvi na desni strani pri vhodu in je stal 40 tisoč frankov. Jeruzalemski

patrijarh prišel ga je, akoravno je tako daleč, iz spoštovanja sam blagoslovit. V altarni mizi je zapisano z lepimi zlatimi črkami: Franciscus Josephus, Imperator Austriae. Anno MDCCCLXXXIV. (Franc Josip, cesar Avstrije l. 1884.) — Potem stopimo in si ogledamo pod velikim altarjem 15 stopnjic globoko votlino Marijinega oznanenja. Sedanja cerkev stoji zaradi tega tako visoko nad votlino, ker po večkratnem podrtji niso do tal izkopavali, ampak kar na razvaline zidali; toda votlina je ista, ker so vselej do nje izkopali. Ob eni strani votline je čisto kamnita stena.

Potem smo šli še nekoliko po mestu, kjer smo ravno srečevali angleške protestante, kateri so šli ravno od božje službe. Ko so slišali nekteri Nemce naše govoriti, vsilil se jim je nek spomin na Berolin, ter so nam voščili nekteri: „Mogen“ (Morgen). Sem in tje se je videl tudi kak mohamedanski ključar na tleh sedeč, kateri je nože koval. — Potem se poslovimo od dobrih patrov ter odrinemo iz Nazareta.

Radovitz, ki je hotel odpotovati na odpust, ostane še nekaj dni v Carigradu. Konečno se bo sultan le udal angleškim obljubam.

Izvirni dopisi.

Iz Ribnice na Dolenjskem, 10. julija. (Silni požar.) Predvčeranjem, v petek 8. julija t. l., je za naš trg dan najžalostnejega spomina. Ves dan je solnce prijetno in gorko sijalo, lepo se je sušila pokošena trava, večina tržanov bila je obložena s spravljanjem sená in sploh s poljskimi deli. Nikomur ni prišlo na um, da smo prav tikoma nesreče, da nas čaka z zatonom solnca veliko gorjé. Bilo je okoli 8. ure zvečer, ko nas prestraši klic: „Gori, gori!“ Komur so krajevne razmere našega trga znaue, bode takoj sprevidel, da nas je ta klic tem bolj prestrašil, ker se je dim pokazal na najnevarnejšem kraju našega trga, kajti iz g. Pavserjevih gospodarskih poslopij vzdigoval se je velikanski dim in vmes je švigal plamen visoko proti nebesom. Groza nas je prešinila. Vendar v prvem trenutku ni nihče mislil na tako žalosten izid. Dasiravno so ljudje od vseh strani na pomoč prihiteli, če tudi ste dve brizgalnici bile takoj pri rokah — ogenj se je bliskoma razširjeval, zaneten v dveh krajih — ter je plamen kar skakal s strehe na streho. Predno je minulo dobre četrt ure, je že stalo nad 20 poslopij v ognju. Kaka vročina je bila to! Stali so skednji, polni sená, detelje in polno druge zgorljive tvarine v ognju, stale so hiše z vso opravo in hišnimi orodji v plamenu. Nobeden si ni vedel pomagati: kaj naj bi storil? Ali naj reši svoje stvari, ali naj pri ognju pomaga drugim?

Vse je bilo zmedeno. V tem pride nam na pomoč najprej prostovoljna požarna bramba iz Dolenje vasi, in kmalo za njo ljudje iz Sodražice — vsi z brizgalnicami. Sedem brizgalnic in obilo pomočnikov iz bližnjih vasi poprijelo se je dela, da rešijo Ribnico popolnega vpepeljenja. Kar je gorelo, ni bilo več mogoče rešiti, toraj le še, če mogoče, ogenj na mestu obdržati. Četrti del trga, okoli 28 hišnih števil z gospodarskimi poslopiji vred, stalo je v ognju. Na dveh straneh postavili so se ognju v bran, da se ne razširi v drugo ali tretjo četrtinko trga. Vsak je vedel: kakor hitro se le ena hiša v teh delih vname, zgubljen je bržkone ves trg. Z nadčloveškimi močmi poprijeli so se vsi gašenja. Uro za uro so delali, a ognju le niso mogli kos biti. Med tem so gorele hiše in gospodarska poslopja cele četrtine trga, in še le okoli polnoči polegla se je bila sila požara. Polagoma smo zmagovali ogenj, hišo za hišo pogasili, da smo vsaj prostore pri tleh in v prvem nadstropju rešili. Sedaj je bilo mogoče vso nesrečo prezreti. Pogorelo je 29 hišnih števil, deloma same hiše, deloma z gospodarskimi poslopiji vred. Vseh pogorelih poslopij skupaj je nad 60, ki sedaj samo gole stene ali prazne prostore ondi kažejo, kjer je popred stal najlepši del trga. Družine, ktere so še pred enim dnevom v blagostanji živele, imele polno hišo vsega potrebnega blaga, živeža, hišnega orodja itd., zgubile so večinoma vse. Rešilo se je jako malo, in kar se je, je polomljeno, razbito, ter leži vse križem. Komaj da so zamogli živino in samega sebe rešiti, tako hitro razširjal se je ogenj. Izmed obžganega zidovja vzdiguje se dim in neprijeten duh; ljudje še vedno gasijo, požarna bramba iz Kočevja nam pomaga, da odstranimo vso nevarnost. Škoda je silna, za naš trg ogromna. Pravijo, da je nad 70.000 glđ. škode. Zavarovani so vsi, razun enega, kolikor se je do sedaj dalo pozvedeti, toda za prav nizke svote. Ako bodo povprek četrtino škode plačala zavarovalna društva, bo že veliko. Nad 200 osobam vzeto je stanovanje in večinoma vse. Kar se je do sedaj pridelo, kar se je privarčevalo, kar je kdo za obrtnijo, ali za kupčijo imel — vse, vse je šlo. Kamor se človek ozré, grozen pogled: obupni mošje, plakajoče žene in otroci, povsod revščina; nekterim primanjkuje živeža. Ostali tržani pomagajo z vsem, kar imajo, da jim olajšujejo nesrečo.

Naj še povém, na kak hudoben način je ogenj nastal. Blaga rodbina gosp. Pavsarja vzela je pred kakimi štirimi leti popolnoma zapuščenega dečka v prodajalnico za učenca. Ta deček in njegov mlajši brat prišla sta bila pred kakimi petimi ali šestimi leti v Ribnico, stara 11 in 9 let, zapuščena od matere in

očeta. Ker je bil oče tu sém pristojen, morala jih je občina prevzeti. Oba dečka bila sta vsled prizadevanja naše občine in vsled velike skrbi gospoda Pavsarja na poti do boljše prihodnosti. Starejšega vzel je imenovani gospod k sebi, kjer je z njim tako po očetovo ravnal, kakor da bi bil njegov lastni otrok. Letos imel bi bil postati trgovski pomočnik. Toda glej, ničvredni deček, namesto da bi dobroto s hvaležnostjo poplačeval, namesto da bi ostal priden, pošten iz zvest, gré in zaneti v dveh krajih, v hlevu in skednji. Njegov gospod je trgovec s špecerijskim blagom, z lesno robo, ima pošto, prodaja smodnik, imel je mnogo sená in detelje letos pokošene in že spravljene — na desno in na levo stoji enakih poslopij cela vrsta, in nekoliko spredaj so najlepše hiše trga. Koliko blaga, koliko gorljive tvarine je bilo tu nakopičene, in vse, vse suho — hudobnež pa gré in na tem kraju zaneti! Peklenska pošast bi ne bila mogla gršega, ostudnejega napraviti popolnoma nedolžnim tržanom. In ta izvržek človeškega rodu vrh tega še okrađe svojega gospoda. K sreči je vse to obstal, da vsaj ni sum na ktereга drugega padel. Hvala Bogu, da vsaj noben človek ni zgorel, kar bi se bilo lahko zgodilo, ko bi bil nastal ogenj pozneje ob temni noči. — Naj se dobri ljudje usmilijo naših revežev in jim kmalo pribite na pomoč. Zlasti visoka vlada in deželni odbor naj po mogočnosti blagovolita pomagati, da se ljudstvu vsaj nekoliko opomore.

Osilnica, 6. julija. (Visoki gost.) Dragi „Slovenec!“ Iz našega kraja Ti dohaja pač malo dopisov, ker tu se redko kedar zgodi kaj važnega. A danes Ti imam poročati nekaj, kar bi utegnilo zanimati Tvoje bralce. — Dne 5. t. m. bil je za nas Osilniške župljane znamenit dan, kajti imeli smo v svoji sredi imenitnega gosta, milostljivega gospoda škofa Senjškega. Že ob 7. uri zjutraj naznanil nam je strel topičev iz sosednje hrvatske župnije v Pleših prihod omenjenega višega pastirja, koji je prejšnji dan v Čabru delil zakrament sv. birme. Ker pa okrajna cesta iz Čabra v Delnice pelje skozi Osilnico; pričakovali smo, da se bo de mil. g. škof nekoliko pri nas pomudil, ter si pri tej priliki ogledal našo krasno novo župnijsko cerkev, kar se je tudi res zgodilo. Bilo je toraj treba skrbeti za dostojen sprejem visocega gosta. Z neutrudljivo marljivostjo našega ljubljeneega sedanjega župnijskega predstojnika č. g. Fr. Hönigmana, kakor tudi obče spoštovanega župana g. Josipa Ožura se je potrebno vzkrenilo. Že rano zjutraj razobesili smo zastave v zvoniku, na župnijski in županski hiši ter postavili tri slavoloke, in sicer: enega pri Pleško-Osilniškem mostu z napisoma:

„Osilniška fara Te srčno pozdravlja“ — in „Mnogaja leta vladiki!“

Drugi slavolok je pri župnijski Osilniški cerkvi ponosno pozdravljal vladiko z:

„Eccc sacerdos magnus!“

Tretji dvigal se je pred šolskim poslopjem in imel na eni strani rek:

„Bodi srčno pozdravljen presvitli gost!“

in na drugi slovó jemaje:

„Vdan tu puščaš veren rod,
O vzemi blag spomin odtod!“

V Osilnici, kakor tudi po vaseh, skozi ktere se je peljal mil. g. škof in visoko spremstvo njegovo, bile so hiše ozaljšane s cveticami in zastavami. Tudi so ljudje zapuščali poljska dela, se vračali pred hišo in klečé prejemale blagoslov od preimenitnega če tudi tujega višjega pastirja. Dokaz, da tu biva verno ljudstvo.

Šolska mladina se je zbrala že ob 8. uri zjutraj v šolski sobi in se je potem v dveh vrstah postavila od župnijskega doma do cerkve. Slučajno je bil tu navzoč tudi c. kr. okrajni šolski nadzornik gosp. profesor Ivan Komljanec, ter je kot iskren prijatelj in zaščitnik šolstva visocega gosta pozdravil v imenu Osilniških učencev in učenk. Zvonovi zapojó, strel zagrmí in zdajci zagledamo presvitlega gosta z njegovim spremstvom. Ustavi se in gré v cerkev. Po kratki molitvi in ogledovanju cerkve obišče tudi župnijsko hišo in se nato odpelje spremljan od našega č. g. duhovnega pastirja v Kuželj, v dve uri oddaljeno hrvatsko župnijo. Osilničani mu pa kličejo: „Na mnogaja leta!“ F. P.

Iz Gradca, 8. julija. (Slovenščina uradni jezik pri sodnijah Celjskega okrožnega sodišča) je za patrone tukajšnjega nemško-liberalnega lista „G. T.“ večja nedostanost, kakor če bi se na tukajšnjih srednjih šolah kitajščina vpeljala za podučni jezik. Eden izmed Dunajskih listov prinesel je novico, da so se v pravo-

sodnem ministerstvu pričele razprave, kako daleč da naj se razteza slovensko uradovanje pri c. kr. sodnijah povsod ondi po Malem Štajarju, kjer se do sedaj še ne uraduje slovenski. Graška nad sodnija ima menda že ukaz, primerno vplivati na mlajše sodnijske uradnike nemškega rodu, da se bodo naučili slovenščine. Koliko je na tem resnice, koliko domišljije, ne vem. Pač pa mi smete verjeti, če Vam povem, da se ta novica tistim jako verjetna zdí, ki se je bojé. Ob enem se pa hudo jezé čez njo, češ, da vindišarski kmet ne bo imel nobene koristi od slovanskega uradovanja, ktereга jezik tako le s težavo ume. Nič ne dé; na to se pri tem ne gleda, ali ga ume s težavo ali brez težave, poglavitna stvar je, da ga sploh ume, kar se o nemščini, ki je sedaj pri sodnji v rabi, odločno ne dá trditi, pač pa odločno zanikati! Tudi uradna nemščina, posebno kedar se začne v svoje dolge perijode zavijati, ima slavno lastnost, ktero po krivici podtikate novodobni slovenščini, da jo namreč nešolan človek pri sodnijski obravnavi ne razume, če mu je ne potolmači ta ali oni sodnik v domači besedi. Vrh tega pa Nemci niti v pravopisu niste edini med seboj! Kolikor imate knjig, toliko je pravopisov v njih, vsaka po svojem. S časniki je ravno taka. Primerjaj jih le med sabo in videl boš, da bo de eden pisal „Theil nehmen“, drugi „theilnehmen“, tretji pa že celó „teilnehmen“; eden „zumuthe sein“, drugi „zu Muthe sein“, tretji pa tudi „zumute sein“; „sich in Acht nehmen“, „sich inacht nehmen“ itd. Vidite, le lepo pred svojo kočó nesnago odpravite in za jednotni red skrbite, potem še le stegnite vrat čez ograjo k sosedu, kaj da se pri njem godí. Sicer pa Nemcem ni na tem, ali naj kmet sodnijski jezik razume ali ne, pač pa na tem, da se ne zmanjša število takih uradov, kjer tudi njihovi sinovi lahko službujejo. Ti so pa in morajo biti, kakor sami veste, edino le popolnoma nemški, kajti Nemec bi si poprej jezik spahnil, kakor bi se slovanščine naučil — toliko, kolikor je potrebuje za sodnika! To, to je edino pravi vzrok, ni ga nikjer drugje iskati treba; skrb za ljubi krubek vsilila je nemško-liberalcem kar h krati skrb v glavo, da bi kmet novoslovenščine morda vendar-le ne razumel. Oj, to so Vam tiči, ktere bi človek drago plačal, ko bi jih ne poznal.

Nemško-konservativci so pa že drugačni ljudje, ki to, kar sami imajo, tudi drugim privoščijo. Zarad tega so pa tudi vredni našega spoštovanja in prijaznosti naše.

Sicer je pa na Štajarskem v področji c. kr. okrožne sodnije Celjske že precej bolje od tedaj, kar je prišlo ondi na bolj važna mesta v javnem življenju več odločno ali vsaj zavedeno narodnih množ, kakor je nekaj odvetnikov, notarjev in tudi nekaj c. kr. uradnikov z zlatim ovratnikom. Od tedaj nahajaš tudi v štajarskem uradnem listu razne slovenske sodnijske razglase. Ni jih mnogo, kajti dosedaj vidiš podpisane navadno le sodnije: Šmarje, Gornji Grad, Celje, tu pa tam tudi Maribor. Pač bi bilo želeti, ko bi vse sodnije slovenskega Štajarja svoje razglase v slovenščini objavljale v uradnem listu. Posestniki, kteri morajo tiste razglase plačevati, naj bi to odločno zahtevali. Če se Lahom na Primorskem objavlja vse v laščini, Nemcem po Štajarskem vse po nemški, zakaj li bi Slovenec ne smel tega zahtevati tudi za-se. Nič ne odnehajmo, in vsake na sebi še tako nepomenljive prilike se poslužujmo, da dosežemo svoj smoter: vpeljavo slovenščine v urade, koder Slovenci prebivajo. S tem ne maramo odganjati Nemcev iz cesarskih služeb po naših krajih, temveč hočemo le našemu jeziku pomagati do pravic, ki mu gredó po postavi in po zdravi pameti. Da se bo moral vsak Nemec slovenščine naučiti, kdor bo hotel pri nas kruh jesti, je pa tako samo ob sebi umevno; vsaj se mora tudi Slovenec nemščine učiti, če hoče le količkaj z Nemci v dotiko stopiti. Razlika je le ta, da se Slovenec kmalo nauči, Nemec pa dolgo ne. Konečni facit bo pa vendar-le ta, da kdor ne bo znal slovenski, na Malem Štajarju med Slovenci ne bo dobil službe, ker ne bo sposoben za njo.

Iz Zagreba, 9. julija. Danes se je vršila glavna obravnava proti bivšima poslancema dr. Radoševiću in Gržaniću, odvetniškemu perovodji Govraniću in odgovornemu vredniku „Slobode“ Miloševiću zaradi znanega poročila o saborski seji 5. oktobra 1885. Gržanić je obsojen na pet, Govranić na tri mesece težke ječe, Milošević na sto goldinarjev denarne kazni. List „Sloboda“ je obsojen

na 450 glđ. izgube na kaveji. Zagovornik dr. Frank se je skliceval na to, da je vsa stvar že zastarela. Odkar je Gržanič izročen sodišču od sabora, preteklo je že trinajst mesecev, isto tako je izročen dr. Radošević pred jednim letom. Vsi obsojeni so vložili pritožbo ničnosti.

Domače novice.

(Knezo-škofjskim duhovnim svetovalcem) imenovana sta čč. gg. Janez Bačnik, župnik v Prečni in Anton Namre, župnik v Šmartinem pod Šmarno Goro.

(Duhovne vaje za mašnike) Ljubljanske škofije se bodo letos pričele v ponedeljek 29. avgusta popoldne in končale v petek 2. septembra. Duhovniki, kateri se jih želé vdeležiti, naj svoj sklep kmalo naznani svojemu dekanu.

(Duhovske spremembe v Ljubljanski škofiji.) Č. g. Gašperju Vilman, farnemu oskrbniku na Selih pri Šumbregu je ta fara definitivno podeljena. Č. g. Janez Kunauer, Koslerjev beneficijar in III. kaplan v Kočevji postal je ondi I. kaplan. Nastavljena sta čč. gg. semeniška duhovnika: Janez Hrómeč, kot Koslerjev beneficijar in kaplan v Kočevji in Janez Lésar, kot II. kaplan v Dobropolji.

(Prva letošnja nova maša) je bila danes ob 8. uri zjutraj v Marijanišči. Opravi je namreč v prekrasno okinčani domači kapeli prvo sv. daritev č. g. Ivan Müller, bogoslovec tretjega letnika. Sešlo se je mimo obilne asistujoče duhovščine k tej slavnosti več prijateljev zavoda, nekoliko bližnjih sorodnikov novomašnikovih in lepo število vernikov iz Ljubljane, tako da je bila kapela natlačeno polna. Cerkveno petje oskrbeli so domači dečki v zvezi v nekterimi drugimi peveci pod vodstvom č. o. Angelika. Slavnostni jako navdušen govor imel je preč. g. dr. Franc Lampe, vodja Marijanišča. Svečanost bila je v resnici izredna. Ob okinčani kapeli šel je med navzočimi en glas, da je svete te prostore ozališala roka, ki vé ločiti, kaj spada v svetišče in kaj ne. S kratka — bila je to nepričakovano lepa in prisrčna slavnost.

(Preskušnja učencev orglarske šole v Ljubljani) bode v četrtek 14. julija ob 9. uri dopoldne. Povabljeni so vsi prijatelji cerkvene glasbe.

(Občni zbor Šentpetrske (Ljubljanske) podružnice sv. Cirila in Metoda) bode v četrtek dne 14. t. m. zvečer ob 1/2 8. uri v salonu Schrajnerjeve pivarne. — Red zborovanju je: 1. Nagovor prvomestnika; 2. Poročilo tajnika; 3. Poročilo blagajnika; 4. Volitev načelnistva; 5. Volitev dveh pooblaščenecv k glavni skupščini; 6. Posamezni nasveti. K zborovanju vabijo se vsi gg. društveniki, kakor tudi vsi prijatelji šolstva.

(„Azienda“) avstro-ogerska zavarovalna družba ima od 16. junija t. l. svojo pisarno v poslopji g. dr. Jos. Koslerja v Šelenburgovih ulicah št. 3, pritlično.

(Družba sv. Cirila in Metoda) naznanja, da je visokočastiti knezoškofjski konzistorij Lavantinski v Mariboru 6. julija družbinemu otroškemu zabavišču pri čč. šolskih sestrah v Celji imenoval cerkvenim nadzornikom častitega g. Jos. Žičkarja, vikarja ondotne mestne župnije.

(Razpisana) je fara Mokronog do 11. avgusta 1887.

(Vladna podpora.) Slavno ministerstvo je za živinsko razstavo v Metliki dovolilo 500 gold.

(V okrajni odbor Ormoški) so bili izvoljeni gg.: Dr. Geršak načelnikom; Albin Schwinger, dekan pri sv. Miklavži, namestnikom; dr. Žižek, Ivan Kočevar, Makso Robić, I. Meško in Martin Ivanuša odborniki.

(Varaždinske toplice) je obiskalo do 30. junija 1083 oseb.

Telegrami.

Sofija, 12. jul. (Havasovo izvestje:) Novo ministerstvo se je sestavilo, kakor se je včeraj sporočilo. V novem kabinetu so: Stojlov, Načević, Stransky, Petrov, in Čomakov.

Trnovo, 11. jul. Predsednik je naznanil sobranju od princa Koburškega došlo brzo-

javko, v kateri se zahvali vsem mestom, občinam in oblastvom za srčne pozdrave in pristavi, da je želja narodova odvisna od naklonjenosti Evrope in previdnega postopanja naroda.

Pariz, 12. jul. Vsled burnih dogodkov v včerajšnji zborniški seji je Floquet odstopil. Floquet bo najbrž zopet izvoljen.

Tuji.

9. in 10. julija.

Pri **Maltcu**: knez Porcia, veleposestnik, z Koroškega. — P. Labanot, trgovec, iz Berolina. — Dr. Frane pl. Rosaš, c. k. dvorni svetnik, z družino, z Dunaja. — Rukel, Adler, Felber, trgovci, z Dunaja. — Adam Deutsch, trgovec, z sinom, iz Ogerskega. — R. Huber, hči uradnika, iz Gradea. — V. Oblak, c. k. poročnik, iz Celovea. — V. Traven, trgovec, z soprogo, iz Idrije. — Neumann, soproga trgovca, iz Reke. — Pokorny, glavni ravnatelj, z Dunaja. — Bukemaier, Holzbeck, Stein in Rotter, trgovci, z Dunaja. — Weber, zasebnik, z soprogo, iz Trsta. — J. Giambardini, zasebnik, z družino, iz Bergame.

Pri **Stonu**: Emil Ehling, trgovec, iz Pariza. — Dr. A. Bodek, vrednik, iz Berolina. — J. Stern, vrednik, z Dunaja. — J. Hollaus, uradnik, z soprogo, z Dunaja. — Mussan, Strasskraber, in Frankl, trgovci, z Dunaja. — grofinja Sermage, zasebnica, iz Kranjskega. — S. Tausig, trgovec, iz Linca. — K. Zajc, soproga uradnika, iz Hrvaške. — J. Moudušan, trgovec, iz Karlovea. — S. Kottowitz, trgovec, iz Ptujja. — A. Jeločnik, posestnik, iz Litije. — F. Dolar, veleposestnik, z hčerjo, iz Kota. — Emil pl. Jablonski, c. k. polkovnik, z družino, iz Trsta. — V. Kattaninich, kapitan, iz Trsta. — J. Nardin, nadzornik, iz Trsta. — G. Černota, trgovec, iz Trsta. — O. Wehr, uradnik, iz Pulja. — Finger, zasebnik, z družino, iz Lipice. — H. Meissner, učitelj, iz Nemčije. — E. Mertha, c. k. general, z Dunaja. — L. Pasek, c. k. polkovnik, z Dunaja. — Bauer in Arg, c. k. poročnika, z Dunaja. — M. Stumberger, zasebnik, z soprogo, z Dunaja. — Szeznavecz in Kulka, potovalec, z Dunaja. — M. Holzapfel, potovalec, iz Tarnova. — Chraszezyuski, lekar, iz Ratibora. — J. Potgorschek, tapecirar, z soprogo, iz Gradea. — V. Schulzink, trgovec, iz Ptujja. — Menassi in Jachia, za-

sebnika, iz Trsta. — Dr. Raičević, zdravnik, iz Zadra. — Minnach, posestnik, z družino, iz Voloske. — Jeglič, c. k. uradnik, iz Logatec.

Pri **Južnem kolodvoru**: Sand, potovalec, iz Monaka. — J. Toman, c. k. nadporočnik, z soprogo, iz Čškega. — K. Lauš, zasebnica, iz Karlovea. — R. Schunker, posestnik, iz Koroškega. — A. Lenz, posestnik, iz Smarija. — A. Pribil, zasebnica, iz Ljubljane. — A. pl. Comelli, redovnica, iz Goričice. — F. Feile, potovalec, iz Berolina. — L. Tauenschein, zasebnik, z soprogo, iz Prage. — Dr. Godio, zasebnik, iz Železnikov. — K. Ricci, zasebnik, iz Reke. — A. Hartman, inženir, iz Abacije.

Pri **Avstrijskem caru**: E. Koller, soproga uradnika, z družino, z Dunaja. — G. Krebs, soproga, uradnika, od Št. Lamprehta. — A. Belec, posestnik, iz Bukarešta. — F. Podmilšek, zasebnik, iz Gorij. — Koen in Moše, zasebnika, iz Trsta.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplmera po Celziju			
7. u. jut.	736.30	+22.0	sl. svzh.	jasno		
11. 2. u. pop.	734.96	+20.8	sl. szap.	del. jasno	4.60	dež
9. u. zveč.	735.56	+21.6	brezv.	"		

Zjutraj jasno, popoldne okoli 3. ure ploha, ki je trajala četert ure, potem se je zjasnilo. Srednja temperatura 24.5° C., za 5.6° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

12. julija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. 20 kr.
Sreberna " 5% " 100 " (s 16% davka)	82 " 80 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	113 " 30 "
Papirna renta, davka prosta	96 " 55 "
Akcije avstr.-ogerske banke	858 " — "
Kreditne akcije	279 " — "
London	126 " 75 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleond.	10 " 04 1/2 "
Ces. cekini	5 " 97 "
Nemške marke	62 " 22 1/2 "

„Katoliška Bukvarna“ v Ljubljani

priporoča sledeče knjige:

- Perthes**, *Taschen-Atlas*, 23. Auflage. Vollständig neu bearbeitet von Hermann Habenicht. 24 colorirte Karten in Kupferstich. Mit geographisch-statistischen Notizen. 1887. V platno vez. gl. 1.24.
- Kobler**, *Katholisches Leben im Mittelalter*. Auszug aus Kenelm Henry Digby's „Mores Catholici: or, Ages of Faith.“ I. Band. gl. 3.20.
- Haffner**, *Sammlung zeitgemässer Broschüren*. gl. 2.79.
Obseg: Der moderne Materialismus. — Goethe's Faust als Wahrzeichen moderner Cultur. — Goethe's Dichtungen auf ihren sittlichen Gehalt geprüft. — Gräfin Ida Hahn-Hahn. — Der Atheismus als europäische Grossmacht. — Randzeichnungen zu Janssen's Geschichte. — Das Ignoramus und Ignorabimus der neueren Naturforschung. — Schlafen und Träumen. — Voltaire und seine Epigonen. — J. J. Rousseau und das Evangelium der Revolution. — Die Bacillen des sozialen Körpers.
- Hettinger**, *Apologie des Christenthums*. 6. Auflage. 2 Bände in 5 Abtheilungen. gl. 12.40.
- Kreiten**, *Voltaire*. Ein Characterbild. 2. vermehrte Auflage. Z Voltairevo podobo. Vezano gl. 4.96.
- Lutze**, *Lehrbuch der Homöopathie*. 10. Auflage. gl. 3.10.
- Geistbeck**, *Der Weltverkehr*. Telegraphie und Post, Eisenbahnen und Schifffahrt in ihrer Entwicklung dargestellt. Mit 123 Abbildungen und 33 Karten. gl. 4.96.
- Krek**, *Einleitung in die slavische Literaturgeschichte*. Akademische Vorlesungen, Studien und kritische Streifzüge. 2. völlig neu bearbeitete und erweiterte Auflage. 1887. gl. 12.
- Haidinger**, *Selbstadvokat* oder gemeinverständliche Anleitung, wie man sich in Rechtsgeschäften aller Art selbst vertreten und die nöthigen schriftlichen Aufsätze, wie: Testamente, Verträge, Eingaben und Gesuche aller Art etc. etc. ohne Hilfe eines Advokaten vollkommen rechtsgiltig abfassen kann. 14. Auflage. Vezano v platno gl. 4.60.

Med vsemi drugimi enakimi knjigami je le-ta najboljša, popolnoma zanesljiva, najobširnejša, primerno najcenejša in v vseh zadevah izkušen svetovalec.

Das allgemeine bürgerliche Gesetzbuch für das Kaiserthum Oesterreich. 12. verbesserte Auflage. 1887. Vezano v platno gl. 2.50.

Z mesecem julijem t. l. pričel je izhajati vsaki mesec „Katholischer Literatur-Bericht“, ki prinaša književne novosti; kdor ga izrečno zahteva, pošiljamo mu ga brezplačno.